

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По2 број 10/17
СПК-По2 – 1/2018
Дана 06.06.2018. године
Београд
Ул. Устаничка бр. 29

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, судија Зорана Трајковић, председник већа, у кривичном поступку против окривљеног Драгана Максимовића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва Босне и Херцеговине број Т 20 0 КТРЗ 0008372 14 од 04.07.2014. године, коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом од 26.12.2017. године и која је измењена дана 26.12.2017. године, одлучујући о Споразуму о признању кривичног дела СК 1/18 од 25.05.2018. године, након рочишта одржаног у смислу одредбе члана 315 ЗКП, дана 06.06.2018. године, донео је и истог дана јавно објавио:

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ Споразум о признању кривичног дела СК 1/18 од 25.05.2018. године, закључен између заменика Тужиоца за ратне злочине др Бруна Векарића, окривљеног Драгана Максимовића и његових бранилаца, адвоката Александра Лазаревића и адвоката Павла Гмитровића, којим је окривљени Драган Максимовић признао да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, које му је стављено на терет оптужницом Тужилаштва Босне и Херцеговине број Т 20 0 КТРЗ 0008372 14 од 04.07.2014. године, коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом од 26.12.2017. године и која је измењена дана 26.12.2017. године, а којим споразумом су се сагласили да се окривљени Драган Максимовић огласи кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и да се осуди на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 2 (два) месеца.

Окривљени Драган Максимовић, [REDACTED], са надимком Кеба, [REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, који се водио у периоду од 1992. до 1995. године између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа, а за време оружаног сукоба на територији општине Калесија (сада Осмаци) између Војске Републике Српске и Армије Босне и Херцеговине,

- као припадник извиђачке чете Прве бирчанске бригаде Војске Републике Српске БиХ – „Шековачке гарде“, која је деловала на подручју Цапарда и Шековића, кршећи правила међународног права из члана 3. став 1. тачка а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године (која је ратификована Одлуком Народне скупштине ФНРЈ, „Сл. лист ФНРЈ“ бр. 24/50) и чл. 4. ст. 1. и ст. 2. тач. а) и чл. 13. ст. 2. и ст. 3. Донунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), извршио убиство пет цивила бошњачке националности, тако што је:

Дана 16.06.1992. године дошао пред недовршену приватну кућу у месту Цапарде, тадашња општина Калесија, власништво [REDACTED], која се налази са леве стране магистралног пута Калесија – Зворник, у намери да пронађе и лиши живота цивиле бошњачке националности ушао у ту кућу и пуцајући из аутоматске пушке лиши живота [REDACTED], њену малолетну кћерку [REDACTED] (1989. годиште), [REDACTED] и њено двоје малолетне деце [REDACTED] (1986. годиште) и [REDACTED] (1988. годиште),

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ

Па га суд, применом напред наведених законских прописа и одредби чланова 33, 34, 38 и 41 КЗ СРЈ

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 2 (два) месеца.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Драган Максимовић да плати трошкове кривичног поступка у износу од 1.400,00 (једна-хиљада-четири-стотине) динара, а на име паушала износ од 5.000,00 (пет-хиљада) динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Оштећена ██████████ се ради остваривања имовинско правног захтева упућује на парницу.

Образложење

Оптужницом Тужилаштва Босне и Херцеговине број Т 20 0 КТРЗ 0008372 14 од 04.07.2014. године, која је достављена Тужилаштву за ратне злочине Републике Србије 31.08.2016. године, а коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом од 26.12.2017. године и која је измењена дана 26.12.2017. године, окривљеном Драгану Максимовићу стављено је на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Дана 28.05.2018. године, суду је достављен Споразум о признању кривичног дела СК 1/18, закључен дана 25.05.2018. године, између заменика Тужиоца за ратне злочине, др Бруна Векарића и окривљеног Драгана Максимовића, чији су браниоци били адвокат Александар Лазаревић и адвокат Павле Гмитровић.

Према наведеном Споразуму, окривљени Драган Максимовић је признао извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ које му је оптужницом Тужилаштва Босне и Херцеговине број Т 20 0 КТРЗ 0008372 14 од 04.07.2014. године, коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом од 26.12.2017. године и која је измењена дана 26.12.2017. године стављено на терет, а странке су се сагласиле да окривљени буде оглашен кривим за наведено кривично и да буде осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 2 (два) месеца, да окривљени плати трошкове кривичног поступка чију висину ће одредити суд, као и да споразум који су закључили не дира у права оштећених на остваривање имовинско-правног захтева.

Након рочишта поводом Споразума о признању кривичног дела СК.бр.1/18 закљученог дана 25.05.2018. године, суд је донео пресуду којом се усваја наведени Споразум о признању кривичног дела, закључен између заменика Тужиоца за ратне злочине др Бруна Векарића и окривљеног Драгана Максимовића, чији су браниоци били адвокат Александар Лазаревић и Павле Гмитровић.

Наиме, на рочишту поводом Споразума о признању кривичног дела, утврђено је да је окривљени Драган Максимовић свесно и добровољно признао извршење кривичног дела које му је оптужницом Тужилаштва Босне и Херцеговине број Т 20 0 КТРЗ 0008372 14 од 04.07.2014. године, коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом од 26.12.2017. године и која је измењена дана 26.12.2017. године стављено на терет, да је свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да се одриче права на суђење и да прихвата ограничење права на улагање жалбе против одлуке суда, донете на основу споразума, да у списима предмета постоје докази који нису у супротности са признањем окривљеног, као и да је испуњен услов прописан одредбом члана 317 став 1 тачка 4 ЗКП, односно да је предложена казна у погледу које су заменик Тужиоца за ратне злочине и окривљени закључили Споразум, у складу са Кривичним закоником.

Суд је обавезао окривљеног Драгана Максимовића да плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 1.400,00 (једна-хиљада-четири-стотине) динара, који се

односе на трошкове доласка сведока Братимира Бобара на главни претрес дана 27.04.2018. године, а које је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, на основу одредбе члана 262 став 1 ЗКП и одредбе члана 264 став 1 ЗКП.

Суд је на основу члана 261 став 3 ЗКП обавезао окривљеног Драгана Максимовића да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 (пет-хиљада) динара, имајући у виду дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка и имовно стање окривљеног.

Суд је оштећену ██████████ упутио на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, будући да подаци овог кривичног поступка нису пружали довољно података за одлучивање о истом, сходно одредби члана 258 став 4 ЗКП.

Имајући у виду све напред наведено, суд је на основу одредбе члана 315 и 317 ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Оливера Савић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Зорана Трајковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду у року од 8 (осам) дана од дана достављања, због постојања основа из члана 338 став 1 ЗКП или ако се пресуда не односи на предмет споразума (члан 314).